

1873 blev sluttet, førend alle Behandlingerne vare gaaede igjennem. Hvad Grunden er til, at denne Lov ikke senere er kommen frem, skal jeg ikke kunne sige, jeg kjenber den ikke, men jeg vilde i og for sig glæde mig, hvis disse Andragender, der her foreligge, maatte føre til, at dette Spørgsmaal atter kom til Overveielse, og at en Ordning, overensstemmende med det dengang foreslaaede, kunde blive vedtagen.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

1) Indstilling under Nr. 1 af Udvalgets Mindretal (Leth):

(Bet. Nr. 1.) Andragende fra en paa et Møde i Ringsted valgt Komite om Anlægget af en Jernbane fra Skjelskør over Hjerse, Julebjerg, Skjelby, Derlusmagle med Forbindelsesbane mod Syd til Næstved og videre mod Nord over Betterløv til Ringsted og herfra fortsat forbi Kirke-Flinterup til Ruds-Bedby Syd og Vest om Tissøen til et Punkt paa Nordvestbanen henvises til Indenrigsministerens Overveielse.

orkastedes med 52 Stemmer mod 4.

2) Indstilling under Nr. 3 af Udvalget:

(Bet. Nr. 4—6.) Andragende fra 35 Sogneraad i Præstø Amt om, at Snekastningslovene maa blive forandrede derhen, at Snekastningsarbeidet kommer til at paahvile alst Hartkorn, ogsaa det ubebyggede, og Andragender fra Esbønderup-Nøddebo og Asminderød-Grønholst Sogneraad om Forandring i Reglerne for Snekastningsarbeidets Fordeling henvises til Indenrigsministeren.

vedtoges enstemmig med 60 Stemmer.

3) Indstilling under Nr. 4 af Samme:

(Bet. Nr. 7.) Andragende fra Gaardeier Jens Clemmensen i Hømdrup om Tilladelse til at tage syge Kreaturer i Kur og Behandling henvises til Indenrigsministeren.

vedtoges med 55 Stemmer mod 7.

Det Afssnit, som derefter fattes under Forhandling, var, hvad der vedrørte Justitsministeriet, nemlig Indstillingen under Nr. 6.

ning — men jeg tror, at det hidrører fra nogle Kvinder, der ere førte ud paa Gatis af Mænd, der jo ofte have ført Kvinder paa Afveie.

Ordføreren (Larsen): I det jeg forøvrigt skal svenne, hvad der til Forbed for den foreslaaede Henviisning maatte blive ansøgt fra Forslagsstillernes Side, skal jeg blot strax oplyse, at det ikke er noget Nødskrig fra danske Husfruer, som her er indbragt i Thinget. Det er et Andragende fra Bestyrelsen for „Dansk Kvindesamfund“ her i Byen, og det oplyses ikke, om Bestyrelsen har handlet paa egne Begne eller efter Samfundets Beslutning. Derom forlyder der Intet. Andragendet er underskrevet af to Mænd, en ugift Kvinde og to andre Kvinder, som maasse ere Husfruer, det veed jeg ikke. Men ialtsald er det ikke noget Nødskrig fra danske Husfruer. Jeg tror — det er maasse en noget subjektiv Me-

Leth: Om Andragernes Kompetence skal jeg ikke tillade mig at udtale nogen Mening. Som ærede Medlemmer ville se, har der fundet en Deling af Udvalget Sted i dette Tilfælde, idet 4 Medlemmer have foreslaaet Andragendet henvist til Justitsministeren, hvormed 4 andre ikke have troet at burde gaa med til en saadan Indstilling, medens endelig et Medlem af Udvalget ikke har deltaget i noget Forslag paa Grund af Sygdomsforfald. Jeg er ikke bemyndiget til i denne Sag at tale paa Andres end paa mine egne Begne, og jeg skal derfor i stor Korthed nævne de Motiver, som have bevøget mig til at slutte mig til den Gruppe af Udvalget, der har indstillet Andragendet til Justitsministerens Overveielse. Dette